

[Grønning.]

som det er sket, specificerede, saa er det klart, at stillet over for de enkelte Tal kan man studse: Kan det virkelig være rigtigt? Det er ogsaa hændt mig. Men paa den anden Side vil enhver erkende, at noget virkelig Grundlag for at bedømme de enkelte Tal har vi ikke og kan vi ikke have. Under disse Omstændigheder var det yderst tilfredsstillende for mig at høre den højtærede Handelsminister erklære, at alle Tallene var efterregnet i Ministeriet i Nat, og at han tog det fulde Ansvar for Tallene.

Endelig vil jeg gerne sige, at hvis der skal være Mulighed for overhovedet at gennemføre en Lovgivning paa de her omhandlede Omraader ved et Samarbejde mellem Regering og Rigsdag, saa maa en officiel Erklæring, afgivet af Ministeren over for det paagældende Udvalg, staa til Troende. Den staaer til Troende for os, og derfor stemmer vi for Lovforslaget.

Valdemar Thomsen: Allerførst vil jeg sige det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen Tak for den Tilslutning, han gav til Bondepartiets Ændringsforslag. Naar det ærede Medlem rettede den Anke, at han var bange for, at det særlig skulde blive til Fordel for de store Kornsælgere, skal jeg sige, at jeg har ikke noget imod, hvis der kunde findes en Form, hvorved der for dem, der har Korn at sælge, og som i Virkeligheden er kornsælgende mere end kornkøbende, blev truffet en særlig Ordning, men jeg maa paa den anden Side tilstaa, at det for mig ser ud til, at der vilde opstaa saa store praktiske Vanskeligheder ved en saadan Ændring, at det vilde være vanskeligt at faa gennemført. I det hele taget synes der ikke at være særlig Villighed til at drøfte det Ændringsforslag, vi har stillet. Hvis der var det, saa vilde jeg i hvert Fald i høj Grad være villig til at drøfte Enkeltheder, saadan at der kunde naas et tilfredsstillende Resultat.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han naturligvis ikke kunde modtage Bondepartiets Ændringsforslag. I dette Ministerens „naturligvis“ finder jeg en Bekræftelse paa, at Ministerens Anskuelse er den, at alle andre skal have fuld Dækning og lidt til for enhver Prisstigning, der kan paa-vises, medens det Erhverv, som Ministeren repræsenterer, maa affinde sig med Maksimalpriser og med de Forhold, som hemmelige Raad fastsætter. Den Stilling, som den højtærede Landbrugsminister tog til vort Ændringsforslag, viser mere end mange Ord

Ministerens Sindelag over for de Landmænd, som bliver forurettet gennem denne Lovgivning.

Den højtærede Landbrugsminister søgte at retfærdiggøre sig ved at henvise til de forskellige Ordninger med Hensyn til Svineproduktionen, 6 pCts Tilskuddet, Smørordningen og hvad det alt sammen var. Ministeren kender udmærket mit Standpunkt til den Fattighjælp, som derigennem ydes Landbruget. Det vilde naturligvis her føre for vidt at komme dybere ind paa det, men efter at ogsaa det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har været inde paa den samme Tanke, saa kan der maaske være Grund til at gøre opmærksom paa, at det aldeles ikke er de Foranstaltninger, som Landbruget kræver, men at det navnlig er Ret til den Valuta — og det vil med andre Ord sige til den Arbejdsfortjeneste —, som nu eksproprieres til en Underpris, som der fra Landbrugets Side lægges Vægt paa. Og maa jeg have Lov at tilføje: Det sidste Ord angaaende dette Forhold er ikke sagt endnu.

Den højtærede Landbrugsminister henviste til, at det maatte være Andelsselskaberne, der havde Ansvaret for, at vi var kommet ud i den Situation, at der ikke kunde fremskaffes Foderkorn i Øjeblikket. Ogsaa paa det Omraade fulgte det ærede Medlem Hr. Carl Petersen Ministeren ved at henvise til, at det var Landstingsmand Hauch, der havde Ansvaret. Jeg synes ærlig talt, de Herrer søger at slippe noget nemt om ved det Ansvar, som de har, for det er nemlig Ministeren og Regeringspartierne, der har Ansvaret for det Misforhold, der bestaar i Øjeblikket.

Saa tillod den højtærede Landbrugsminister sig en Omtale af mit Forhold til Sandheden. Jeg har nok lagt Mærke til, at Ministeren saavel her som i Landstinget søger at give det Udseende af, at Repræsentanter for Bondepartiet ikke følger Sandheden. I Landstinget gik det saadan, at den Antydning, den højtærede Landbrugsminister her havde givet, blev paatalt. Jeg skulde i og for sig ikke have noget imod paa staaende Fod at se lidt nærmere paa Ministerens Sandhedskærlighed. Jeg kunde i den Henseende henvise til de Bemærkninger, som Ministeren har ledsaget Lovforslaget med, og saa det Resultat, man er kommet til efter Udvalgets Behandling, og jeg skal henvise til det Skudsmaal, som Landsretten i sin Tid gav Ministeren for en Redegørelse, han havde givet Tinget her; det blev rent ud sagt, at denne Redegørelse var i Bund og Grund misvisende. Disse